

Suları Okşardı Bir Kadın

– S. Yetgin · 30 Haziran 2015

Karda yürürdü bir kadın
Göğsündeki ateşi gizleyerek
Sesinin hıçkırığına karışırdı çarpık adımları
Düşünüşleri erirdi bir noktada
Aşka yürürdü sendeleyerek
Yargılı tütünlerin acısı ekşirdi dudağında
Suları okşardı bir kadın
Usunda filizli dallar vardı
Dağların ötesini düşünürdü
Fısıltıyla dönerdi yüzünü dünlere
Yanardı göğsünde bir kazan
Sustukça kanardı
Yoksul bir nidaydı düşünüşleri kadının
Bir yılıkiya el sallardı yapayalnızlığından
Zemheriydi aşk, avuçlarından boşluk akardı
Sırları dökülmüş caddelerde yürürdü
Kırık gölgeler gibiydi duvarlarda
Yakarılı seslerdi adımlarındaki pranga
Kendi düşlerini okşarken hayat
O sefil düşünüşlerini okşardı
Sevdanın duruşmalarına çağrılmıştı kadın
Acem bir ısıklık sesi yankılanırdı radyolarda
Kendi yazgısına kulp arardı yorulmasız
Bir serçe telaşydı yüreğindeki yara
Kutup yıldızına şarkılar adardı aşkla
Teninde lekeli talanların izi kalmıştı
Hazindi umudun ellerindeki kına
Mağrur bir asaya yaslanmıştı kadın
O kaktüs yalnızlığını düşe sattı bir gün
Uyuttu nasırlı dizlerinde yokluğu
Kirli kadehlerle donattı odasını
Ateşin dudağından siyanür içti
Yamalı günlükler gibiydi narin yüreği
Aşka açıp göğsünü acıları emzirdi

Selahattin Yetgin